

Еремия. Баба Йона само дохакъ ще имъ дойде. Запомнете: безъ магия отъ Змейната не можемъ се отърва. Ами да ида да я извикамъ.

Горчо. Че тогазъ — хайде! Нѣма време за чакане. Изкочатъ ли тия пощурѣли — свършено е!

Еремия. Има време. Азъ ще я доведа. Като идвахме, тя бѣше на чардака. Ей сега. (Затичва се).

Пантелей (къмъ другитѣ). Тѣй е. Само Йона ще я свърши.

(Пристигатъ трима стари хора. Отиватъ при другитѣ и почватъ да разпитватъ).

(Въ кръчмата се чува кръшна игра).

(Чува се: и-ха-ха! Бре, да живѣй Гуга).

Хино. Изтървали сме имъ юздитѣ.

Пантелей. Тю-ю, бре!

Горчо (нестърпѣлъ се, отива на прага и извиква). Не ви ли е срамъ бе, пощурѣли! Хаймани съ хаймани!

(Отъ вжтре се чуватъ подигравателни смѣхове).

Пантелей. Пфу! Гадове! Иде ми да влѣза...

Хино. Напраздно! Отъ пияния и лудия бѣга.

Горчо. Не остава друго, ами всички: кой съ каквото може да ги изпреваримъ, та да идемъ при оная непрокопсаница — та камъкъ на камъкъ да не остане отъ Змеюви сараи.

(Излиза Ясенъ и сякашъ не вижда старцитѣ, извиква: Дамяне! Дамяне бе! Кжде си?)

Борко (последва Ясена и като занича, извиква). Офейкалъ е дяволътъ. Пакъ самичъкъ е заминалъ!

(Ясенъ и Борко се връщатъ. Кръчмата затихва).

Горчо. Е, ще чакаме ли?

Пантелей. Дали ще дойде Йона.

Горчо. Невидѣло се. Защо ли окъсня.

Хино (вгледалъ се нетърпеливо). Ей ги... идатъ.

(Всички избръщатъ глави).

(Пристига баба Йона съ Еремия).

Йона (като се вслушва). Викате ме, когато ги нѣма.

Еремия. Ами тогазъ?

Йона. Утре вечеръ.

Пантелей. Ами тѣ отидоха при змейната.

Йона. Тя сега не е тамъ. Азъ видѣхъ колесницата на змея. Заминаха нѣкжде.

(Всички си отдъхватъ).